

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judcătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Briceni din 15 decembrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 februarie 2017, declarat de succesorul părții vătămate Ilnițchii Ivan, în cauza penală în privința lui

Nisfoian Nicolae xxxxxxxxx, născut la
xx xxxxxxxx xxxx, originar și locuitor
xxxxx xxxxxxx, x. xxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.09. - 15.12.2016;

Instanța de apel: 18.01.- 22.02.2017;

Instanța de recurs: 28.04. - 28.06.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Briceni din 15 decembrie 2016, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Nisfoian Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis,

A fost admisă acțiunea civilă, fiind încasat de la Nisfoian Nicolae în beneficiul succesorului părții vătămate Ilnițchii Ivan, suma de 100000 lei, cu titlu de prejudiciu material.

Cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 4146 lei, a fost respinsă ca nejustificată.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat, *în fapt*, că Nisfoian Nicolae la 31 iulie 2016, aproximativ la ora 01:33, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în preajma barului ÎI „Anatolie Bîcus”, amplasat pe adresa xxxxx xxxxxxx, x. xxxxx, în rezultatul unui conflict iscat între acesta și Ilnițchii Cristian, i-a aplicat ultimului o lovitură cu un cuțit de bucătărie în partea abdomenului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 181 din 01 august 2016, vătămare corporală gravă, în rezultatul căreia, la 31 iulie 2016, Ilnițchii Cristian a decedat.

3. Succesorul părții vătămate Ilnițchii Ivan, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa maximă prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal.

În susținerea cerințelor, apelantul a invocat, că la capitolul individualizării pedepsei, prima instanță contrar prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal, precum și art. 364¹ Cod de procedură penală, a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă prea blândă, or, inculpatul a săvârșit o infracțiune care potrivit art. 16 Cod penal face parte

din categoria infracțiunilor grave, într-un loc public, fiind în stare de ebrietate, iar în consecință a fost provocat decesul unei persoane.

Prin urmare, în opinia apelantului sentința de condamnare la segmentul individualizării pedepsei nu cuprinde o motivare suficientă din perspectiva aplicării unei pedepse mai blânde.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 februarie 2017, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat, că la compartimentul individualizării pedepsei, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal, precum și art. 364¹ Cod de procedură penală, a luat în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, motivul acesteia, personalitatea inculpatului care a recunoscut vina, s-a căit de cele săvârșite, la locul de trai se caracterizează pozitiv, este fără antecedente penale și în final i-a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă.

5. *Succesorul părții vătămate Ilnițhii Ivan*, fără a invoca temei concret din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu aplicarea în privința inculpatului a pedepsei maxime prevăzute de sancțiunea art. 151 alin. (4) Cod penal.

În motivarea cerințelor recurentul a invocat motive similare din cererea de apel, specificând că la capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal, în final fiind aplicată o pedeapsă prea blândă.

6. Asupra recursului ordinar declarat a depus referință procurorul, solicitând dispunerea inadmisibilității acestuia deoarece critica recurentului nu se bazează pe careva temei concret prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, iar instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Cu toate că succesorul legal al părții vătămate nu a făcut referire la careva temei concret prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, din conținutul recursului declarat se constată că critica recurentului a fost invocată sub aspectul pct. 10) al normei citate supra, care cuprinde cazurile în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că temeiul invocat de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, iar instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului și-a motivat just soluția adoptată, ținând cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Instanța de recurs constată, că prima instanță corect a stabilit în privința inculpatului pedeapsa penală menținută de către instanța de apel, care este echitabilă, legală și just individualizată, aplicată în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale ale aceluiași Cod, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În aceeași ordine de idei se menționează că, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei și quantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu – gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după quantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte – persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Astfel, instanța de apel corect a menținut sentința primei instanțe prin care Nisfoian Nicolae a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu admiterea acțiunii civile și încasarea de la inculpat în beneficiul succesorului legal al părții vătămate Ilnițchii Ivan a sumei de 100000 lei, cu titlu de prejudiciu material.

La acest capitol, Colegiul penal cu referire la prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal reiterează, că inculpatul a recunoscut vina pe deplin, solicitând examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, se căiește de cele săvârșite, la locul de trai se caracterizează pozitiv, este fără antecedente penale, iar instanța de apel având în vedere circumstanțele descrise corect a concluzionat, că acestea denotă atitudinea conștiincioasă a inculpatului față de fapta săvârșită și urmările acesteia.

Prin urmare, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată prin stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse privative de libertate, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal și care va duce la formarea unei atitudini

pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

Față de cele ce preced, Colegiul penal amintește că motivele recurentului enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și cărora instanța de apel le-a dat o motivare argumentată, soluție pe care instanța de recurs o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune.

Din atare considerente, Colegiul penal menționează că, în cauza deferită judecării, nu au fost admise careva erori de drept de către instanța de apel, iar alegațiile recurentului în acest aspect sunt vădit nefondate.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârilor adoptate în prezenta speță, impunându-se soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de succesorul legal al părții vătămate, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de succesorul părții vătămate Ilnițhii Ivan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 februarie 2017, în cauza penală în privința lui *Nisfoian Nicolae xxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 iulie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev